LANDRYNKI

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Poczciwe LANDRYNKI to rusycyzm – zapożyczony na początku XX w. Rosyjska nazwa ландрин pochodzi od nazwiska producenta: Fiodor Matwiejewicz Ландрин był założycielem i właścicielem jednej z najlepszych wytwórni słodyczy w carskiej Rosji w II połowie XIX w. Co ciekawe, wyraz ландрин w zasadzie zanikł w języku rosyjskim – jako „imperialistyczny przeżytek” został w czasach Związku Radzieckiego zastąpiony w handlu synonimicznym określeniem леденец. Rosyjski леденец jest jednak szerszy znaczeniowo niż nasza LANDRYNKA: mianem tym określa się nie tylko twarde cukierki, lecz także lizaki (леденцы на палочке) i w ogóle wszelkie twarde cukierkowe słodycze do lizania i ciumkania. A na określenie samych LANDRYNEK Rosjanie przyjęli inny wyraz – zapożyczenie francuskie монпансье, od przydomka postaci historycznej, a zarazem bohaterki bardzo popularnych w Rosji powieści Aleksandra Dumasa – księżnej de Montpensier, znanej też jako La Grande Mademoiselle.